

РЕШЕНИЕ

№ 3417

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1865** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. Г., срещу Решение № 226 от 9.01.2022 г., постановено по НАХД № 20211110212525/2021 г. на СРС, НО, 107-ми с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СО-Т-Ю-21-01-011 /07.06.2021 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО /наричана по-долу Наредбата/ на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева, за извършено нарушение на чл. 14, т. 9 от Наредбата.

Решението се обжалва от санкционираното дружество с доводи за неправилност, на съдебното решение поради неправилно приложение на материалния и процесуален закон. Сочи, че в първоинстанционното производство е допуснатото нарушение на съдопроизводствените правила, изразяващо се в липса на произнасяне на въззивна инстанция по молба с вх.№ 113521/22.12.2021 г. Твърди се, че има несъответствие между констативния протокол и АУАН и НПq че в АУАН и НП са описани три нарушения, като за всяко нарушение следва да се образува отделно

производство, в АУАН и НП била посочена датата на установяване на нарушението, а не датата на самото нарушение, което водело до незаконосъобразност на постановлението, поради липсата на точно и ясно описание на нарушението. Като нарушение посочва и липсата на анализ относно един от задължителните елементи за реализиране на административно - наказателната отговорност, а именно - наличието на виновно поведение при нарушителя. Оспорва се и размера на наложената санкция. Поддържа се, че следва да бъде приложен чл. 28 ЗАНН. С касационната жалба, се иска отмяна на решението на СРС и постановяване на ново решение по същество на спора, с което да се отмени издаденото наказателно постановление. Алтернативно заявява искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът по касационното оспорване, чрез юрисконсулт П., в съдебно заседание моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63а, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва: на 05.02.2021 г. около 14.25 часа, старши инспектор при С., и негов колега извършили проверка на ресторант, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. В хода на проверката присъствал управителят на обекта - С. Я., от която били изискани разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред търговски обект, схема по чл. 28Б от Наредбата и документ за платена такса за разположените подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект, заемащи около 3 кв.м. публична общинска собственост - пешеходна зона. На проверяващите не били представени изисканите документи. За резултатите от проверката бил съставен констативен протокол № КП-21-0009046 / 05.02.2021 г., който бил предявен на и подписан от управителя на обекта.

На 26.02.2021 г. старши инспектор П. С. съставила на [фирма] АУАН № 21-01-011/26.02.21 г. за нарушение на чл. 14, т. 9 от Наредбата, предявен на управителя на дружеството.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП № СО-Т-Ю-21-01-011/07.06.21 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 36, ал. 2 от Наредбата, за нарушение на чл. 14, т. 9 от Наредбата.

За да потвърди НП, районният съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, спазени са императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, както и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, без да са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на

формално основание. Приел, че извършеното от дружеството нарушение по посочената в НП норма на чл. 14, т. 9 от Наредбата е съставомерно и не представлява маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно и допустимо.

Решението е правилно, като съображенията за това са следните:

Не се установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издаденото НП. Фактичката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Напълно се споделят изводите на СРС, че в случая не се касае за три нарушения, а само за едно - нарушение на разпоредбата на чл. 14, т. 9 от Наредбата, като не са държани на разположение и не са представени всички изброени в нормата документи. С оглед на това, че се касае за едно нарушение, осъществено чрез бездействие, законосъобразно е ангажирана отговорността за едно нарушение, като правилно е посочена и санкционната разпоредба.

Неоснователни са и възраженията относно допуснатото нарушение на разпоредбата чл. 57, ал. 1, т.6 от ЗАНН, несъответствие в съдържанието на КП с АУАН и НП и неправилно определена дата на извършване на нарушението. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактичките установявания по делото. Възраженията на касатора, които са преповторени и в касационната жалба, са получили подробен отговор в оспореното решение, поради което касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Неоснователен е доводът в касационната жалба, че СРС е ограничил правото на защита на касатора, като не се е произнесъл по искания заявени с молба с вх. №113521/22.12.2021 г. С посочената молба касаторът е оспорил истинността на съдържанието и авторството на Констативен протокол № КП-21-0009046/05.02.2021 г. и е поискал да бъдат разпитани съставителя на оспорения протокол, както и съставителя на АУАН, които да отговорят на конкретни въпроси. Видно от Протокол от о.с.з. от 22.12.2021 г. пред въззивна инстанция са разпитани П. С.- актосъставител и Н. К.- съставител на Констативен протокол № КП-21-0009046/05.02.2021 г., като са им зададени посочените в молба с вх. №113521/22.12.2021 г. конкретни въпроси. Действително, се установява, че СРС е отхвърлил искането за допускане като свидетел на А. Т. (свидетел по съставяне на АУАН). Посоченият свидетел обаче не би дал показания за факти, които са непосредствено възприети от него за изясняване предмета на делото, тъй като при разпита на св. К. е установено, че Т. не е присъствала по време на проверката. Ето защо съдът намира, че СРС не е извършил процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл. 14, т. 9 от Наредбата търговецът е длъжен да държи на разположение на контролните органи разрешение за ползване на място за

разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект, схема по чл. 286 и документ за платена такса.

В настоящия случай, доказателствата по делото установяват, че към момента на извършената проверка в ресторанта, стопанисван от [фирма], не са държани на разположение и не са предоставени на контролните органи посочените в чл. 14, т. 9 от Наредбата документи.

Датата на проверката е и дата на извършване на нарушението, поради което и същата е правилно отразена както в АУАН, така и в НП.

При правилно установена и възприета фактическа обстановка съдът е достигнал до законосъобразни правни изводи за доказаност на административното обвинение по всичките му параметри, т.е. безспорно установен факт на извършено нарушение и неговото авторство.

Въпросът за вината не се изследва, тъй като нарушителят е юридическо лице.

Неспазването на това задължение се санкционира от разпоредба на чл. 36, ал. 2 от НРУИТДТСО, която предвижда, че нарушения на разпоредбите на чл. 5, ал. 5, чл. 14, чл. 26, чл. 32, ал. 2 и ал. 3, чл. 33д, чл. 33л и чл. 33р на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 100 до 1000 лв. Съдът е изложил достатъчни мотиви относно вида и размера на наложената санкция, като е правилно е счел, че същата законосъобразно е определена. Обсъдил е приложението на чл. 28 от ЗАНН, като е приел, че извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид, както и че същото не представлява маловажен случай, които мотиви настоящият състав споделя напълно

С тези мотиви касационната инстанция намира обжалваното съдебно решение за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила. Не се установяват релевираните с касационната жалба основания за отмяната му.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XX^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 226 от 9.01.2022 г., постановено по НАХД № 20211110212525 / 2021 г. на СРС, НО, 107-ми с-в.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.